

Razmatranje: nedjelja 1.tjedna adventa (godina A)

Razmatranja koja nam mogu biti od pomoći u prvom tjednu adventa.

- Iznova započeti svaki dan
- Božja nas milost podržava
- Vjerujući u Njegovu pomoć

.....

DANAS započinjemo vrijeme došašća, vrijeme iščekivanja Isusova dolaska. Liturgija ove nedjelje poziva

nas da razmislimo o svojim životima u svjetlu Gospodinova dolaska: „Daj svojim vjernima, Svemogućem Bože, odlučnost da s pravednim djelima trče u susret tvome Kristu prilikom njegova dolaska, da se, okupljeni s njegove desne strane, dostoje posjedovati nebesko kraljevstvo.“[1] Cijelo naše postojanje je vrijeme iščekivanja tog velikog dana kada Isus dođe da nas dovede k sebi. Kako bismo se pripremili za taj susret, mudrost Crkve potiče nas da od Boga tražimo dublju želju da činimo dobro.

Sveti Pavao u svojoj Poslanici Rimljanima piše: „Vrijeme je već da se oda sna prenemo jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo.“ (Rim 13,11). Bog nam je dao ovaj svijet kao baštinu. Želi da se posvetimo brizi za njegov narod i potiče nas da sijemo dobrotu u svojim životima i u onima oko nas. Jednog dana (ne znamo kada) naš će

Gospodin doći da nas dovede k sebi.
Kakvu ćemo radost dati Kristovom
srcu kad izađemo u susret Njemu!
Dok taj trenutak ne dođe, želimo biti
budni, jer ne znamo ni dana ni sata.

Advent je prikladno vrijeme za
preispitivanje zadataka koje nam je
Bog povjerio i za procjenu kako ih
ispunjavamo. Uz zahvalnost za
mnoge radosti koje smo iskusili,
mogli bismo prepoznati područja u
kojima smo podbacili. Danas
možemo odlučiti započeti iznova u
tim područjima, slijedeći savjet koji
je sveti Josemaría često davao:
„Početi iznova? Da, početi iznova. Ja
(zamišljam da i vi) počinjem iznova
svaki dan, svaki sat, svaki put kad
učinim čin kajanja, počinjem
iznova.“[2]

„BDIJTE dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi.“ (Mt 24,42).

Ovaj Isusov poticaj može nam se činiti previše hitnim. Ali nije li to istina? Život je kratak, vrijeme vrlo brzo prolazi i može se dogoditi da, zbog frenetičnog tempa kojim često živimo, neki središnji aspekti našeg postojanja ostanu u drugom planu. Naš Gospodin želi biti s nama, kako ga ne bismo zaboravili i stoga nas iznova i iznova poziva. Poziv na bdijenje izraz je Božje volje; to je način da nas probudi ako pomalo spavamo. Isus nas poziva da iznova uživamo u onome što je bitno.

„Bdijte.“ Gospodin nas poziva da obnovimo svoju želju za svetošću, da se vratimo Bogu kad god je to potrebno. To je isti poziv koji sveti Pavao upućuje Rimljanima:

„Zaodjenite se u Gospodina Isusa Krista i ne mislite na tijelo“ (usp. Rim 13,14). U konačnici, radi se o nastojanju da živimo „ne svjetovno,

nego po evanđelju: ljubiti Boga svim bićem svojim i ljubiti bližnjega svoga kao što je Isus ljubio, to jest u služenju i davanju sebe. Pohlepa za dobrima, želja za posjedovanjem dobara, ne zadovoljava srce, nego izaziva još veću glad!“[3] Isus nam se nudi kao dar kako bi nam pomogao postići ovaj novi život. Dok se pripremamo za rođenje Djeteta Isusa, možemo razmotriti ove istine. Gospodin nas želi ispuniti svojom milošću. Ovo vrijeme došašća, vrijeme iščekivanja, prilika je da se otvorimo ovom daru i prihvatimo ga svim srcem. I tako će najbolja verzija, najbolje *ja* svakoga od nas, postati stvarnost.

NAŠ ŽIVOT je divan dar od Boga. Tijekom Došašća, vremena posebne milosti, Crkva nas neprestano podsjeća na ovu istinu: Bog vrijedi

puno više od stvari koje guše i umanjuju ljubav, stvari koje u konačnici donose bol i nezadovoljstvo. „U društvu koje se često previše usredotočuje na materijalnu udobnost, vjera nam pomaže da podignemo pogled i otkrijemo pravu dimenziju svog postojanja. Ako smo nositelji Evandjelja, naše putovanje kroz ovu zemlju bit će plodonosno.“[4] To može biti dobar cilj za nas tijekom Došašća. Obraćanje je, prije svega, milost: svjetlo da vidimo i snaga da želimo. Čeznemo gledati Božje lice, da bismo se spasili. Znamo da nas naša ograničenja ne definiraju; naprotiv, podržava nas Božja beskonačna moć. Trebali bismo mu često govoriti: „Gospodine, uzdamo se u tebe.“ Bog duboko poštuje našu slobodu i čeka da ga pozovemo u svoje živote. Ako Ga zamolimo da nam pomogne i prepustimo u Njegove ruke najteže zadatke dok vjerno izvršavamo one koji su nam

dostupni, možemo biti sigurni da će nam On dati svoje svjetlo i snagu.

Svjesni Gospodinova poziva na budnost, želimo ostati s ljubavlju pažljivi, čak i kada nas pritišće umor. Možemo se osloniti na Marijinu prisutnost da to učinimo. Gospa je živjela u nadom ispunjenoj budnosti tijekom mjeseci nošenja Isusa u svojoj utrobi. Ona će nam pomoći da ostanemo budni i radosni, spremni započeti ponovno kad god bude potrebno, sve do dana kada naš Isus dođe.

[1] Rimski misal, Molitve za prvu nedjelju Došašća.

[2] U dijalogu s Gospodinom, kritičko-povijesno izdanje, str. 143.

[3] Franjo, Angelus, 4. kolovoza 2019.

[4] Mons. Fernando Ocáriz, „Svjetlo vidjeti, snaga htjeti“, ABC, 18. rujna 2018.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/meditation/razmatranje-
nedjelja-1-tjedna-adventa-godina-a/](https://opusdei.org/hr-hr/meditation/razmatranje-nedjelja-1-tjedna-adventa-godina-a/)
(13.03.2026.)